

середовище, але всі вони мають спільну мету - розгляд персоналу як надзвичайно важливого та цінного активу підприємства.

Список використаних джерел:

1. Бей Г.В. Управління розвитком персоналу як метод забезпечення високого рівня залученості працівників. *Modern Economics*. 2018. № 8. С. 6–12.
2. Грішнова О. А., Заїчко О. С. Новітні технології в економіці персоналу: нові можливості й нові виклики. *Вісник економічної науки України*. 2016. №2, с. 52-56.
3. Професійний розвиток персоналу підприємств в системі мотиваційного менеджменту : колективна монографія / М.В. Семикіна, С.В. Дудко, А.А. Орлова та ін. Кропивницький: Видавець Лисенко В.Ф., 2021. 117 с.
4. Noe, R. A., Hollenbeck, J. R., Gerhart, B., & Wright, P. M. Human resource management: Gaining a competitive advantage. New York: McGraw-Hill Education. 2017. 770 p.
5. Shaulska L., Kovalenko S., Allayarov Sh., Sydorenko O., Sukhanova A. Strategic enterprise competitiveness management under global challenges. *Academy of Strategic Management Journal*. 2021. Vol. 20. Issue 4. P. 1–6.

Копча Ю.Ю.

*кандидат економічних наук,
доцент кафедри економіки повітряного транспорту,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна*

ІНОВАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА ПРИ ЗДІЙСНЕННІ ЗМІН

Навіть компанії, які нині лідирують у своїй галузі, схильні до руйнування. Навіть найуспішніші компанії повинні постійно змінюватися і трансформуватися. Інвесторам також необхідно звертати пильну увагу на трансформацію компаній, щоб підготуватися до наступного зриву, який обов'язково станеться, це лише питання часу. Іншими словами, навіть якщо немає проблем, компаніям також необхідно заздалегідь удосконалюватися. Найефективніші компанії часто починають з фундаментальних змін, таких як корпоративна стратегія, бізнес-моделі, організаційні, перетворення операцій і культури. Перетворення - це не серія поступових змін. Скоріше, це фундаментальне перезавантаження, яке дає змогу домогтися значного і стійкого поліпшення показників бізнесу і змінити траєкторію майбутнього розвитку.

Інноваційно-цифровізаційні тенденції вимагають від підприємств формування добре налагодженої системи матеріально-технічного забезпечення, задля підтримання належного рівня конкурентоспроможності, адже постачальницька діяльність є однією із важливих складових ефективного забезпечення діяльності підприємства [1, с. 19]. Оскільки більшість компаній розглядають інновації як конкурентну перевагу, здатність перенести ідею від концепції до застосування стає ключовою особливістю для компанії. Однак досягнення ефективних інновацій не є легким завданням, і воно не може бути успішним без належного процесу управління ресурсами та планування потужностей. Правда полягає в тому, що незалежно від того, наскільки мудрою чи своєчасною є ідея, без належних ресурсів ідея залишається лише ідеєю. Якщо потенційна цінність може бути визначена, є багато можливостей для поліпшення. Менеджери знають про ризики, з якими вони стикаються, і можуть досягти своїх ринкових цілей завдяки поліпшенню графіків, зниженню загальних витрат на розробку і підвищенню здатності швидко знаходити найцінніші ідеї. Вони також знають, що нездатність розв'язати конфлікти в управлінні ресурсами може безпосередньо призвести до таких проблем, як відсутність розуміння потреб і можливостей, що зі свого боку призводить до плутанини серед відділів, втрати вікна на ринок і здатності оптимізувати людські та фінансові інвестиції.

Основою для успішної реалізації системних змін на підприємстві є ефективне використання його потенціалу. Формування останнього визначено першим етапом в процесі управління змінами. Для його формування пропонується застосувати концептуальний підхід, який включає наступну послідовність. Крім цього, стадії управління змінами охоплюють: випереджувальне передбачення динамічних змін у зовнішньому середовищі та зміну позиції підприємства на ринках зовнішнього середовища шляхом реалізації обґрунтованих менеджерських ідей [2, С.]. Приблизно дві третини організацій в Україні, що випускають продукти, визначені як низька-помірна зрілість; лише одна третина досягають вищої зрілості, після чого вони проривають рівні управлінського контролю та оптимізації, і, таким чином, отримують більше максимальної прибутковості. Тож, які проблемами вирішують організації вищої зрілості, що займаються розробкою інноваційних продуктів ?

-Покращений, тривалий процес використання.

-Зобов'язання, подальша допомога та адміністративна підтримка.

- Правильне корпоративне програмне забезпечення.

Управління ресурсами та зрілість планування потенціалу дозволяє організаціям вирішувати свої найбільші виклики шляхом кращого узгодження та зв'язку продуктів зі своїм стратегічним напрямком; кращого управління критичними сценаріями «що-якщо» в умовах постійних змін; ефективності повного використання дефіцитних ресурсів у конкурентоспроможність і високу

віддачу. Процеси не є ворогом інновацій, вони є структурною опорою для інноваційної діяльності. Незалежно від стилю управління ресурсами та планування потужностей, усі процеси потребують постійного удосконалення. Удосконалення процесів справді допомагає організаціям успішно впроваджувати інновації та представляє інтерес для кожної продуктової організації: воно мобілізує весь портфель бізнес-процесів; допомагає скоротити витрати; підвищує ефективність проектів; зміцнює організацію, визначаючи пріоритетність продуктів і ресурсів у поєднанні зі стратегічними інноваціями; створює середовище, яке дозволяє продуктам швидше надходити на ринок.

Список використаних джерел:

1. Ареф'єва О. В., Сафонік Н. П., Кривенко Є. А. Фактори інноваційного розвитку системи матеріально-технічного забезпечення підприємства в умовах неотехнологічного відновлення. *ModernEconomics*. 2021. № 30(2021). С. 13-20. DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V30\(2021\)-02](https://doi.org/10.31521/modecon.V30(2021)-02)
2. Kuzior, A.; Arefiev, S., Poberezhna, Z. (2023). Informatization of innovative technologies for ensuring macroeconomic trends in the conditions of a circular economy. *Journal of Open Innovation: Technology, Market, and Complexity*, 9 (1), 10-20.

Коритько Т. Ю.

*с.н.с. відділу проблем економіки підприємств
Інститут економіки промисловості НАНУ*

ОЦІНЮВАННЯ ВПЛИВУ ДИСБАЛАНСІВ НА ЦІЛЬОВІ ПОКАЗНИКИ ПІДПРИЄМСТВА

Розуміння забезпечення інноваційного прориву з метою досягнення розвитку та безпеки економіки в умовах технологічного укладу вимагає пошуку теоретичних моделей, які можуть пояснити потенціал досягнення очікуваних темпів та рівня динаміки сталого розвитку економіки на підґрунті ефективного використання ресурсів з метою досягнення встановленої мети.

В сучасних умовах перехід від забезпечення інноваційного прориву національній економіки до формування нового технологічного укладу залежить від довгострокового економічного розвитку, забезпечення конкурентоспроможності вітчизняної економіки. Використання інноваційного прориву може сприяти забезпеченню збалансованого, динамічного та стабільного розвитку моделі формування економіки знань. Отже, у процесі виходу економіки України з кризи необхідно подолати дисбаланси у технологічному її розвитку.